

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลดงใหญ่

เรื่อง

การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๖๑

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลดงใหญ่
อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดงใหญ่
เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

หลักการ

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บ ขน และการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยให้บังคับภายในองค์การบริหารส่วนตำบลดงใหญ่

เหตุผล

เนื่องจากสภาพปัจจุบันของตำบลดงใหญ่มีการพัฒนาและกระจายความเจริญภายในพื้นที่มากขึ้น และสถานประกอบกิจการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีปัญหาระเบิดการขยะสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยภายในพื้นที่ ประกอบกับข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลดงใหญ่ เรื่อง การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและสิ่งเปรอะเปื้อน พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ออกบังคับใช้มาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีเนื้อหาบางส่วนไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด การจัดระเบียบในการจัดเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือขยะมูลฝอยภายในพื้นที่ให้ถูกสุขลักษณะ จึงจำเป็นต้องยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลดงใหญ่ เรื่อง การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และสิ่งเปรอะเปื้อน พ.ศ. ๒๕๕๒ และตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดงใหญ่ เรื่อง การเก็บ ขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๑ นี้ขึ้นใหม่

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่
เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่ว่าด้วยการเก็บ ขนและกำจัด
สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖
ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
คงใหญ่และนายอำเภอพิมาย จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่ เรื่อง การเก็บ ขนและ
กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๑ ”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่นับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ.๒๕๕๒

บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก
หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ วัสดุพลาสติก
ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษ วัสดุ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือ
ที่อื่นๆ และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่าง
อื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“สถานประกอบการ” หมายความว่า อาคาร สถานที่ ซึ่งใช้ในการประกอบกิจการค้า การพาณิชย์
หรือกิจการอื่นใด อันมีลักษณะเป็นการหากำไร แต่ไม่รวมถึงโรงงานอุตสาหกรรม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การ
บริหารส่วนตำบลที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลคงใหญ่เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรืออาคารสถานที่ใดๆ ต้องรักษาบริเวณอาคารสถานที่ใน
ความครอบครองของตนไม่ให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูล หรือมีการถ่ายเท หรือทิ้งมูลฝอย สิ่งปฏิกูลที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย
ภายในอาคารหรือสถานที่นั้นอย่างเพียงพอและถูกสุขลักษณะ

ห้ามผู้ใดถ่าย เท ค่อยเสีย ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยนอกที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูล
ฝอยที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ จัดให้มีขึ้นเว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม
อำนาจหน้าที่ หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ห้ามผู้ใดขุดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือนำสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปฝังหรือถมในสถานที่ใดเว้นแต่จะ
ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ ที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยต้องเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม่รั่ว ไม่ซึม ไม่มีกลิ่นเหม็นร้าว
ออกมาข้างนอกและที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่วมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่ง
ปฏิกูลหรือมูลฝอย เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่ง ข้อบังคับ หรือประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บ แยก ขน ทิ้ง รวบรวมและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของ
อาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ

(๒) กำหนดจำนวนรูปแบบและสุขลักษณะของที่รองรับสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยที่เจ้าของ หรือ
ผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ

(๓) กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
ตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ

หมวด ๒

การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอย

ข้อ ๑๐ ห้ามผู้ใด ขน นำพา หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ใน
ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมีกลิ่นรบกวนออกมาภายนอกและต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น

ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับแก่ยานพาหนะทางบก และทางน้ำซึ่งได้จัดห้องสุขาที่ถูกต้องด้วย
สุขลักษณะ

ข้อ ๑๑ ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ในที่หรือทางสาธารณะหรือ
สาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ ฯลฯ หรือในที่ของเอกชน เว้นแต่ในที่
ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขอนุญาตไว้ให้โดยเฉพาะ

ผู้ใดฝ่าฝืนความตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนดำเนินการจัดเก็บ ขน
สิ่งปฏิกูล และมูลฝอย จากสถานที่หรือบริเวณนั้นๆ ไปทั้งในที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้โดยเฉพาะก็ได้

เพื่อให้การเป็นไปโดยเรียบร้อยตามวรรคสอง หากผู้ฝ่าฝืนไม่ยอมปฏิบัติหรือไม่สามารถปฏิบัติ
ตามคำสั่งในวรรคสอง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้ดำเนินการแทนผู้ฝ่าฝืนโดยผู้ฝ่าฝืนต้องเป็นผู้เล
ค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ข้อ ๑๒ ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๑๓ ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
โดยวิธีการอันอาจทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ เช่น ควั่น กลั่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่
สุจริตเหมาะสม หรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ห้ามผู้ใดค้ำย เชื้อ ขูด ขน มูลฝอยในที่รองรับมูลฝอย รถหรือเรือเก็บขนมูลฝอย หรือสถาน
เหมูลฝอยใดๆ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคารหรือสถานที่ใด บริเวณใดควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูล
และมูลฝอย ไปทำการกำจัดให้ถูกสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือไปยัง เจ้าของ
ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้นๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน หรือ เมื่อได้ทำการปิดประกาศ
ณ ที่เปิดเผย โดยกำหนดบริเวณที่ต้องทำการขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน นับแต่วัน
ประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ หรือบริเวณใดๆ จะต้องให้องค์การบริหารส่วนตำบลใหญ่
หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเท่านั้น เก็บ ขนสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยจากอาคารสถานที่หรือบริเวณ
นั้นๆ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ทำ
ข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตพื้นที่ตำบลใหญ่ให้เป็นอำนาจหน้า
ขององค์การบริหารส่วนตำบลใหญ่ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลใหญ่มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจาก
เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม สำหรับการเก็บ ขน
หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยสำหรับอาคารบ้านเรือน สถานที่ราชการ ศาสนสถานและสถานที่เอกชนที่ดำเนินการ
เพื่อสาธารณประโยชน์ฯ เป็นต้น

หมวด ๓

กิจการรับทำ การเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือขยะมูลฝอย

ข้อ ๑๗ ห้ามผู้ใดดำเนินกิจการ รับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็น
ธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม
หลักเกณฑ์เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

บทบัญญัติตามข้อ ๑๖ และตามวรรคหนึ่งข้อ ๑๗ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตราย
ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินกิจการโรงงานที่มีของเสียอันตรายและผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน
หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการกิจการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

นอกจากนี้ การเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน
รวมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมในการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ให้เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่
เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๑๗ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมทั้งยื่น
หลักฐานตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๙ ใบอนุญาต มี ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตทำการ เก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

(๒) ใบอนุญาตรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

ข้อ ๒๐ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอใบอนุญาตให้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลใหญ่กำหนด

ถ้าปรากฏคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องและความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ในการออกใบอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปนอกจากที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำการแก้ไขรายการในใบอนุญาตให้แจ้งและยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลใหญ่กำหนดโดยเร็ว

ข้อ ๒๓ ในการให้บริการตามใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือสัญญากับผู้รับบริการทุกราย โดยสัญญาดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราค่าบริการระยะเวลาในการให้บริการและความรับผิดชอบกรณีผิดสัญญา โดยต้องร่างสัญญาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบก่อนภายในกำหนดสามสิบวันก่อนวันเริ่มดำเนินการให้บริการ

ทั้งนี้ อัตราค่าบริการต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าบริการท้ายข้อบัญญัติ

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) รักษาคุณสมบัติตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการตามใบอนุญาต

(๒) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามใบอนุญาต

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ ความปลอดภัยและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลใหญ่ และพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้

ข้อ ๒๖ ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้บังคับได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใหญ่เท่านั้น

หากใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแจ้งแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเร็ว

ข้อ ๒๗ กรณีใบอนุญาตสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดบกพร่องในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอลีกดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเร็ว

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้โดยง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดระยะเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๐ กรณีปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามข้อบัญญัตินี้หรือตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักการใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่คราวหนึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น

ข้อ ๓๒ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการหรือผู้ใดทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้งหรือคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้ที่ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งในเรื่องเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตหรือการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือสั่งพักใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือคำสั่งอื่นๆ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งดังกล่าวไม่พอใจให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนั้น

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับ

การพิจารณาอุทธรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ในกรณีมีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้ขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งเป็นอย่างใดแล้ว หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดต่อไป คำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมชำระค่าปรับภายในสิบห้าวันนับจากเจ้าพนักงานได้แจ้งโทษปรับให้ดำเนินคดีต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นายเยี่ยม ขวัญสุข)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงใหญ่

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายชูศักดิ์ ชุนเกาะ)

นายอำเภอพิมาย

**บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคงใหญ่
เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๑**

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียมบาท
๑	อัตราค่าเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ๑.๑ บ้านพักอาศัย หลังคาเรือนละ เดือนละ ๓๐.- ๑.๒ อาคารพาณิชย์ที่เป็นที่อยู่อาศัยซึ่งมิได้ประกอบการค้า เดือนละ ๓๐.- ๑.๓ อาคารพาณิชย์ที่เป็นที่ประกอบการค้า ห้องละ เดือนละ ๕๐.- ๑.๔ ร้านอาหารที่เป็นตึกแถว เดือนละ ๕๐.- ๑.๕ ร้านอาหารที่เป็นคูหาเดียวหรือหลังเดียว เดือนละ ๑.๕.๑ ขนาดเล็ก ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ๕๐.- ๑.๕.๒ ขนาดกลาง ไม่เกิน ๕๑ - ๑๕๐ ตารางเมตร ๑๐๐.- ๑.๕.๓ ขนาดใหญ่ ตั้งแต่ ๑๕๑ ตารางเมตรขึ้นไป ๒๐๐.- ๑.๖ บ้านที่มีการจัดงานต่างๆ เช่น งานบวช งานแต่ง งานศพ และอื่นๆ ครั้งละ ๒๐๐.- ๑.๗ โรงแรม เดือนละ ๑.๗.๑ จำนวน ๑ - ๑๐ ห้อง ๑๐๐.- ๑.๗.๒ จำนวน ๑๑ - ๒๐ ห้อง ๒๐๐.- ๑.๗.๓ จำนวน ๒๑ ห้องขึ้นไป ๕๐๐.- ๑.๘ ตลาด เดือนละ ๑.๘.๑ ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร ๕๐๐.- ๑.๘.๒ ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ๑,๐๐๐.- ๑.๘.๓ ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป ๒,๐๐๐.- ๑.๙ ค่าเก็บขยะมูลฝอยประจำเดือนสำหรับโรงงาน หรือสถานที่ซึ่งมูลฝอยมาก เดือนละ ๑.๙.๑ วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ๒,๐๐๐.- ๑.๙.๒ วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร และ (เศษลูกบาศก์เมตรคิดเป็น ๑ ลูกบาศก์เมตร) ๒,๐๐๐.- ๑.๑๐ ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่งๆ ครั้งละ ๑.๑๐.๑ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ๑๕๐.- ๑.๑๐.๒ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร ๑๕๐.- ๑.๑๑ ค่าเก็บขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ ๑.๑๑.๑ เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตรต่อไป (ต่อขนาด ๘๐ เซนติเมตร ท่อนละ ๓๐ บาท) ลูกบาศก์เมตรละ ๔๐.- ๑.๑๑.๒ เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ ๒๐.-	
๒	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกไปอนุญาต ๒.๑ รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ ๕,๐๐๐.- ๒.๒ รับทำการกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ ๕,๐๐๐.-	